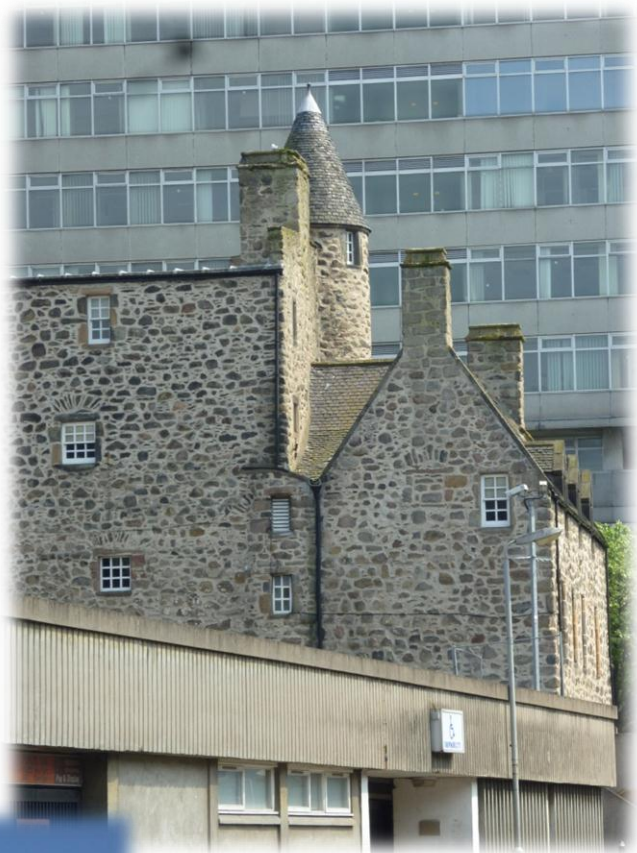




## Reisebrev fra Aberdeen, Skottland 28.05.2012.

Eller granittbyen som den også kalles. Det er virkelig et imponerende skue å se alle husene som er murt opp med naturstein. Det er en slående arkitektur hvor enn man snur seg og hele byen syder av gammel historie. De som bestemmer over denne byen har virkelig passet på at historien ikke forsvinner bak glørete reklameplakater og fancy nye bygninger. Her er alt i to farger; mørk grå eller lys grå ☺



Det som også er imponerende her er den totale tilstedeværelse av olje-relatert industri. Det lokale fiskemarkedet har så å si forsvunnet til fordel for oljeindustrien. Supplybåter dominerer havneområdet og i havet på utsiden av havnen, ligger det til en hver tid 15-20 supplybåter i kø, for å få komme inn i den trange havnen her i Aberdeen.

Da vi ankom for en uke siden var det et strålende vær og slik har det vært en hel uke til ende. Skottene har ikke opplevd maken på veldig mange år og overalt spaserer det røde og rosa mennesker som er godt solbrente (Vi er ikke et unntak...).

Litt brune har vi blitt både utenpå og innvendig. Her er det Puber og barer på hvert hjørne og i både slott og gamle kirker..!



*Triple kirks i Aberdeen, en gammel kirkeruin, ombygd til studentpub.*



*Anglo Nordic Seafoods fabrikk i Aberdeen.*

Vi har blitt veldig godt mottatt på fabrikken til Anglo Nordic Seafood. Den første dagen møtte vi opp til avtalt tid kl. 09.00 og vi traff formannen som snakket dårlig engelsk og han forklarte at sjefen ikke var kommet enda. Det ble tatt en del telefoner og vi ble lovet

at han var på vei og vi måtte bare sitte ned og vente. Da

han endelig dukket opp forklarte han at det var oppstått et problem hjemme i dyrehagen..! En slange var ikke i buret sitt og de hadde hatt lett panisk etter den, da de trodde den var løs i huset ☺. Det viste seg senere at den bare hadde gjemt seg veldig godt i veggen inni buret..

Selve jobben er veldig grei og vi har fått lære masse om prosessen ved tørking av fisk og hvordan vi skal kunne produsere kvalitet. Viggo's datakunnskaper ble en virkelig ice-breaker, siden sjefens skriver/skanner ikke fungerte. Vi måtte installere en ny maskin han hadde stående, for å få sendt prosjektdokumentene over til Ninette. Dette ballet på seg og etter et par dager kunne Siggie (sjefen) sitte hjemme å styre hele fabrikken via sin Ipad! Noe han hadde ønsket seg veldig lenge.



*Utsikt fra Stonehaven, en landsby utenfor Aberdeen.*





Tidlig fredag morgen ble vi oppringt av Siggie og ble forespurrt om å være med på et lunsjmøte med framtidig leverandør til vår fabrikk og vi fikk en fin tur til Peatershead ca. en times kjøring norover fra Aberdeen. Der tilstedeverelsen til oljeindustrien også var veldig merkbar.

Vi fant en båt som kanskje ikke er sponset av prosjektet, men navnet er litt morsomt alikevel.



På vei tilbake fra lunsjmøtet ble det tid til en stopp i en liten landsby midt i mellom Petershead og Aberdeen. Dette var en fin opplevelse i det gode været og Siggie sto og drømte om å flytte hit en dag med dyrene sine.

Vi har også vært på togtur og selvfølgelig er Nord-Tromsinger godt vant til kollektivtransport.. Så dette gikk smertefritt. Etter et par turer frem og tilbake mellom billettmaskinen og sure kontrollører som hoderystende sendte oss i springmarsj for å hente flere billetter.. Toget var i rute og det var vi også. Svett og god av trimmen og sommervarmen, satt vi i en togkupé uten airconditioning og var sjeleglad for at vi hadde valgt en kort tur denne gangen.

Nå ser vi fram til en ny uke på fabrikken og vi begynner etter hvert å bli vant til den ekstremt sterke lukten som setter seg i alt vi har med oss på jobb. Vi må oppbevare klærne i en pose på rommet slik at det ikke stinker og obligatorisk dusj hver dag etter jobb, for å få vasket av oss odøren. Dette er virkelig ikke en bransje for de som er fine i nesene 😊.



Takk til Reis og ryk, Innovasjon Norge og DaVinci programmet som gjorde denne turen mulig for oss.

Hilsen Viggo og Per, Lyngenfisk DA

